

SKRIFTLIG FRÅGA P-3628/09
från Vittorio Agnoletto (GUE/NGL)
till kommissionen

Angående: Planer för solcellsanläggningar, biomassaanläggningar och vindkraftverk som utarbetats utan strategisk miljökonsekvensbedömning och beaktande av de kumulativa effekterna med andra utsläpp i energiförsörjningscentrumet i Salento

- I Brindisi finns Europas största och mest förorenande energiförsörjningscentrum på 4 450 MW som årligen förbränner omkring 8 miljoner ton kol och släpper ut 19 532 833 ton koldioxid (dvs. dubbelt så mycket som målet i Kyotoprotokollet) jämsides med PAH, fina partiklar, tungmetaller, svavel- och kväveoxider samt radioaktiva ämnen.
- I Salento utökas dessa utsläpp ytterligare med dioxiner från stålföretaget Ilva i Taranto, vilket medför att tumörfrekvensen och cancerdödligheten blir högre i provinsen Lecce än i resten av Italien.
- Tack vare offentligt stöd för alternativa energiformer och marknadsliberalisering har man med hjälp av flexibel lagstiftning planerat ett stort antal anläggningar för produktion och försäljning av energi. Hit hör tiotals kraftverk som använder biomassa av importerade vegetabiliska oljor och andra kraftverk som använder lokal biomassa. Enbart i provinsen Lecce finns det tolv anläggningar som förbränner oljor från monokulturodlingar i Asien och Afrika och har en sammanlagd effekt på 300 MW.
- De talrika solcellsprojekten i stor och medelstor skala delas in i anläggningar på upp till 1 MW i jordbruksområden samt enorma solcellsparker på upp till 1,5 km². I provinsen Lecce väntar 45 storskaliga solcellsanläggningar och 46 vindkraftverk på regionalt godkännande. De här anläggningarna upptar mycket stora jordbruksarealer i ett av Italiens skogfattigaste områden och förstör därmed landskapet.
- Anläggningarna har grundats utan fysisk planering, i strid mot provinsens energiplaner, och administrativa klagomål har inletts till den regionala förvaltningsdomstolen i Bari i februari 2009. Enligt bilaga II till direktiv 97/11/EG¹ ska miljökonsekvenserna bedömas från fall till fall för varje enskild anläggning som förgasar första generationens biomassa och har en kapacitet på över 100 ton. Detta kringgås systematiskt, medan projekten i sin helhet ingår i en enhetlig energiplan som bör omfattas av en strategisk miljökonsekvensbedömning enligt direktiv 2001/42/EG².
- Redan i sitt meddelande KOM(2005)0628 uttrycker kommissionen reservationer i fråga om användningen av första generationens biomassa, med undantag för sådan biomassa som innehåller restprodukter och spill från livsmedelsproduktionen. Som motiv anför kommissionen avskogningen av områden med energigrödor, koldioxidutsläppen samt hotet mot den biologiska mångfalden och odlingarna i tredje världen.

Kan kommissionen besvara följande fråga:

Ämnar inte kommissionen uppmana de regionala myndigheterna att göra en ingående granskning av tillstånden och kräva att det genomförs en strategisk miljökonsekvensbedömning av vindkraftverken och solcellsanläggningarna i enlighet med direktiv 2001/42/EG, med hänsyn till deras kumulativa inverkan på de ökade koldioxidutsläppen samt effekterna på klimatet, hälsan och en hållbar miljö?

---

¹ EGT L 73, 14.3.1997, s. 5.

² EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.